

[Indenrigsministeren.]

Administrationsfond paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til villig Behandling her i Tinget.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg skal hermed tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde.*

Under Hensyn til de nuværende ekstraordinære Forhold, der maa befrygtes at ville medføre betydelige Ændringer i Beskæftigelsen inden for de forskellige Omraader af Erhvervslivet og en Stigning af den øjeblikkelige store Arbejdsløshed, efterhaanden som Raastofferne oparbejdes og nye ikke kan skaffes i nødvendigt Omfang, har Regeringen anset det for nødvendigt at søge fremmet en Arbejdsregulering og Arbejdsfordeling med det Formaal at holde et saa stort Antal Personer som muligt knyttet til Arbejdspladserne. Som Grundlag for sine Overvejelser i denne Henseende har Socialministeriet haft den af Arbejdsløshedsraadet den 24. Marts 1934 afgivne Betænkning vedrørende en Nedsættelse af Arbejdstiden — en Betænkning, der tillige med et af Socialministeriets statsvidenskabelige Konsulent udarbejdet Memorandum vedrørende Arbejdstidsforkortelsen i sin Tid har været gjort tilgængelig for Medlemmer af dette høje Ting. Paa to Punkter afviger det foreliggende Forslag dog fra de Resultater, til hvilke Arbejdsløshedsraadet var kommet.

I Modsætning til Arbejdsløshedsraadet, der ansaa det for rigtigt, at man til Administration af en Ordning af Arbejdsfordeling og Arbejdsregulering nedsatte et af uvildige Mænd bestaaende Nævn uden Repræsentation for Arbejdsgiver- og Arbejderinteresser, er Regeringen af den Opfattelse, der støttes af Erfaringer hentet fra andre arbejdsretlige Omraader, at det vil være mest hensigtsmæssigt i saa vid Udstrækning som muligt ikke alene at basere Arbejdsfordeling og Arbejdsregulering paa frivillige Overenskomster, men ogsaa at lade de bestaaende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer have en afgørende Indflydelse i det Centralnævn, der er tænkt at være øverste Instans for disse Spørgsmaal. Endvidere har Regeringen ikke anset det for muligt at lade den Godtgørelse, som skal tillægges de Arbejdere, der arbejder paa nedsat Arbejdstid, udrede af Stat og Kommuner, i enkelte Tilfælde Arbejdsgivere. Forslaget gaar paa dette Punkt ud paa, at Udgifterne dækkes

af Bidrag, der paalignes samtlige Lønmodtagere, samt af Tilskud fra Statskassen.

Idet jeg i Lovforslaget tillade mig at henvise til de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer, skal jeg om Lovforslagets Hovedbestemmelser fremhæve følgende: I den indledende Bestemmelse fastslaaes Lovforslagets Hensigt: at gennemføre en Fordeling og Regulering af Arbejde inden for Erhvervs- eller Fagomraader eller Dele af disse, hvor saadanne Foranstaltninger skønnes egnede til at fastholde eller forøge Antallet af beskæftigede Personer.

Ved Udarbejdelsen af Lovforslaget har man haft for Øje at gøre Lovens Rammer saa vide som muligt for ikke paa Forhaand at udelukke en Arbejdsdeling, der maatte vise sig rimelig og praktisk gennemførlig. En Arbejdsfordeling og Arbejdsregulering kan derfor komme til at omfatte saavel organiserede som uorganiserede Personer; der modtager Løn, hvad enten de er ansat ved offentlig eller privat Virksomhed, og paa Forhaand undtagne er kun visse Grupper, hvis Arbejde er af en saadan Karakter, at den udelukker Gennemførelse af Arbejdsfordeling. Det drejer sig om Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning, Arbejdsgiverens Børn under 18 Aar samt Personer beskæftigede ved Landbrug og Fiskeri. Hyppigt vil en Del af disse Personers Løn blive erlagt som Kost og Logi, saaledes at alene af denne Grund en Arbejdsfordeling ikke lader sig gennemføre.

Som jeg allerede har fremhævet, er det Regeringens Opfattelse, at Arbejdsfordeling og Arbejdsregulering i videst muligt Omfang bør søges opnaaet ad Frivillighedens Vej gennem Forhandling med Parterne, og det maa da være overladt til Parterne selv at skønne over, hvor en Arbejdsfordeling kan anses for gennemførlig og egnet til at fastholde eller forøge Antallet af beskæftigede Personer.

Ved Lovens § 3 har man dog imidlertid ønsket at fremhæve de Hensyn, der bør tillægges Vægt ved Afgørelsen af, om en Arbejdsregulering og Arbejdsdeling skal søges gennemført.

Derved har man navnlig lagt Vægt paa, at disse Foranstaltninger ikke maa gennemføres paa en saadan Maade, at de kan være til Gene for Erhvervslivet. Det forudsættes, at der for Omraader, hvor man paatænker at gennemføre en Arbejdsdeling, er tilstrækkelig egnet Arbejdskraft til Raadighed, og